

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของคำว่กิจกรรมนิติต (Student Activities)

กิจกรรมนิติต (Student Activities) เคยเรียกกันหลายอย่าง เช่น กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra Curricular Activities) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Cocurricular Activities) ในปัจจุบันความหมายของหลักสูตรขยายกว้างออกไปมาก การที่จะเรียกกิจกรรมที่จัดขึ้นว่าเป็นกิจกรรมเพื่อส่วนรวมของหลักสูตรหรือเป็นกิจกรรมที่ไม่อยู่ในหลักสูตร ก็จะมีคว่ความหมายไม่ถูกต้องนัก จึงมีที่นัยน้อยลงไปมากเพราะกิจกรรมต่าง ๆ นั้น วิทยาลัยต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาอันสมบูรณ์เกินนิติต ดังนั้นจึงมานิยมใช้คำว่ กิจกรรมนิติต ซึ่งน่าจะเหมาะสมกว่า

มุลเลอร์¹ (Mueller) ใช้คำว่ กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra Curricular) หรือ กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Cocurricular) โดยอธิบายความหมายของคำเหล่านี้ว่ เป็นกิจกรรมที่นิติตกระทำนอกชั้นเรียน ส่วนเฮร์เบิร์ต² (Herbert) ใช้คำว่ กิจกรรมนิติต (Student Activities) ในความหมายที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ปฏิบัติภายใต้การแนะนำอย่างถูกวิธีและอยู่ในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้กิจกรรมนั้นไม่มีเรื่องของคะแนนเข้ามาเกี่ยวข้อง

¹Kate Hevner Mueller, Student Personel Work in Higher Education, (Boston : Houghton Mifflin Company, 1961), p. 227.

²Stroup Herbert, Toward a Philosophy of Student Activities, (Minncapolis, Minn : University of Minnesota Press, 1965), p. 30.

แมคเคลอร์³ (Mc Clure) ให้ความหมายของกิจกรรมนิตินิสิตไว้อย่างกว้างที่สุด หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนิตินิสิตในขณะที่มีสภาพเป็นนิตินิสิตในสถาบันการศึกษา

เฟรดเคอริค⁴ (Frederick) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนิตินิสิตไว้ว่า "เป็นกิจกรรมทั้งหลายภายในสถานศึกษาซึ่งนิตินิสิตที่มีความสมัครใจที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ทั้งนี้สถานศึกษาจะต้องยอมรับและสนับสนุนกิจกรรมเหล่านั้น และการเข้าร่วมในกิจกรรมนี้ จะไม่มีผลในการนับเป็นส่วนเพื่อพิจารณาผลการศึกษา" ,

จากความหมายดังกล่าวนี้ก็จะเห็นคุณลักษณะของกิจกรรมนิตินิสิตว่ามีคุณสมบัติที่สำคัญคือ

1. มีลักษณะที่เป็นไปโดยความสมัครใจ
2. ผู้บริหารสถานศึกษายอมรับ
3. ได้รับความสนับสนุนจากคณาจารย์
4. ไม่มีคะแนนเพื่อเป็นส่วนของการศึกษา

จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนิตินิสิต

สำหรับจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนิตินิสิตนั้น เฟรดเคอริค⁵ (Frederick) ได้สรุปไว้ว่า กิจกรรมนิตินิสิตนั้นมีประโยชน์ในแง่จะส่งเสริมการศึกษาให้สมบูรณ์ขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อเป็นการเตรียมตัวนิตินิสิตสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
2. เพื่อส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตัวเอง (Self direction)
3. เพื่อให้อุทิศวิสัยการทำงานร่วมกัน
4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนิตินิสิตให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

³Charles T. McClure, "Student Activities : College," Encyclopedia of Education, VIII, (1971), 494 - 500.

⁴Robert W. Frederick, The Third Curricular, (New York : Appleton-Century Crofts, Inc, 1959), p. 6.

⁵Ibid, pp. 51 - 52.

5. เพื่อให้สำนักในการปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบแบบแผนต่าง ๆ
6. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนิสิต
7. เพื่อส่งเสริมแรงขับที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา
8. เพื่อพัฒนาความสามัคคีในโรงเรียน

จุดมุ่งหมายทั้ง 8 ประการดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากจาไมส์⁶ (Jamias)

สำหรับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา⁷ นั้น มีระบุไว้ใน คำสั่งวิทยาลัยวิชาการศึกษา เรื่องวินัยขององค์การนิสิต ชุมนุมสโมสรกรรมการ และหน่วยงานต่าง ๆ ของนิสิตและนักศึกษา⁷ ดังนี้

1. เพื่อฝึกหัดให้นิสิตนักศึกษาได้รู้จักเรื่องประชาธิปไตย
2. เพื่อให้อุญแจทางทัศนคติแนวทางของศีลธรรม วัฒนธรรม และกฎหมายของบ้านเมือง
3. เพื่อให้เกิดความรักใคร่สามัคคีกัน ในระหว่างนิสิตนักศึกษาและอาจารย์โดยทั่วไป

ของวิทยาลัย

จากวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ประการดังกล่าวแล้วก็จะสรุปได้ว่า วิทยาลัยต้องการให้นิสิต ไรกิจกรรมนิสิตเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังประชาธิปไตยและส่งเสริมศีลธรรมจรรยา เพื่อจะ ได้ออกไปประกอบอาชีพที่ถูกต้องไปในอนาคต

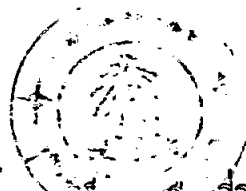
พราคาส⁸ (Prakash) สรุปว่ากิจกรรมนิสิตทั้งหลายทั้งปวงมีจุดมุ่งหมายหลัก อยู่ 2 ประการคือ

1. เพื่อพัฒนาวิชาการและการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของบุคคล

⁶Carmelo J. Jamias, "Student Extra-Curricular Activities and Public Relations," Student Problems In Southeast Asian Universities, (Bangkok : Prachandra Printry Press, 1969), pp. 99 - 101.

⁷วิทยาลัยวิชาการศึกษา, คู่มือนิสิต นักศึกษา และอาจารย์วิทยาลัยวิชาการศึกษา (กรุงเทพฯ : 2513), หน้า 108.

⁸V. Prakash, "Students Extracurricular Activities," Student Problem In Southeast Asian Universities, (Bangkok : Prachandra Printry Press, 1969), p. 113.

2. เพื่อส่งเสริมความรู้ที่รับนิคชอบในท้องถิ่นและเป็นขอเมืองที่มีประโยชน์ในอนาคต กล่าวโดยสรุปจะพบว่า โครงการในการดำเนินงานด้านกิจกรรมนิตของการศึกษา สถาบันใด ขอมุ่งที่จะพัฒนานิตในคานต่าง ๆ ได้แก่

1. ส่งเสริมการเรียนทางคานวิชาการ
2. พัฒนาคานสัมพันธ์ทางสังคม
3. ให้ได้มีโอกาสใช้เวลาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด
4. ส่งเสริมคานิยมที่ค้ำขึ้น และให้มีความมาตรฐานที่ค้ำขึ้น

เนื่องจากสภาพของกิจกรรมนิตเป็นการเปิดโอกาสให้นิตมีประสบการณ์พิเศษเป็นการฝึกพื้นฐานคานมนุษย์สัมพันธ์ เป็นห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับประชาธิปไตยซึ่งจะส่งเสริมให้นิตเป็นพลเมืองดี มีแนวคิดที่ถูกคอง มีทัศนคติที่เหมาะสมและมีนิสัยที่มีคุดคานเป็นการเปิดโอกาสให้นิตได้ใช้พลังงานที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ใหมมากที่สุด คั้งนั้นสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา จึงส่งเสริมกิจกรรมนิตในทุกวิถีทาง เพื่อให้การดำเนินงานกิจกรรมนิตเป็นไปคานจุดมุ่งหมายคั้งกล่าวมาแล้ว

ตามลักษณะความหมายและจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนิตคั้งที่ได้อกล่าวมานั้นจะเห็นบทบาทและหน้าที่ของกิจกรรมนิตที่มีต่อคานการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวางซึ่ง เฟรดเดอริก⁹ (Frederick) ได้สรุปไว้เป็น 5 ประการคุดกันคือ

1. ส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
2. ทำให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์คั้ง
3. ปรับวิถีการดำเนินชีวิตในสังคม
4. ทำให้เกิดคานสัมพันธ์ในวิชาความรู้ต่าง ๆ
5. สร้างเสริมความเป็นประชาธิปไตย

มูดเลอร์¹⁰ (Mueller) สรุปบทบาทและหน้าที่

⁹Robert W. Frederick, Op. cit, p. 55.

¹⁰Kate Hevner Mueller, Op. cit, p. 253.

ของกิจกรรมนิตีออกมาเพียง 3 ประเด็นคือ เป็นการดำเนินการเพื่อกระบวนการทางสังคมของนิตี ให้โอกาสนิตีได้มีประสบการณ์ เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นกลุ่มและพัฒนาความเป็นผู้นำของบุคคล กล่าวอย่างสั้น ๆ กิจกรรมนิตีส่งเสริมการพัฒนาคนให้เป็นคนอย่างสมบูรณ์ เพื่อจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมในระบบสังคมประชาธิปไตยให้มากที่สุด

สำหรับ เฮลด์¹¹ (Held) ได้เสนอแนะวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิตีว่ามุ่งจะกระทำสิ่ง 3 ประการคือ เพื่อตัวของนิตีเอง เพื่อสถาบันการศึกษา และเพื่อประโยชน์ที่จะเกิดกับสังคม บุคคลที่กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของกิจกรรมนิตีซึ่งน่าจะยึดถือเป็นแนวในการกำหนดจุดมุ่งหมายของการดำเนินงานกิจกรรมนิตี น่าจะได้แก่ของมิลเลอร์และคณะ¹² (Miller and Others) ซึ่งกล่าวถึงหน้าที่ของกิจกรรมนิตี 4 ประเด็นคือ

1. ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับตัวนิตีเอง
2. ประโยชน์ในแง่ส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตร
3. ประโยชน์ที่จะทำให้เกิดการบริหารงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. ประโยชน์ที่เกิดกับสังคม

การดำเนินงานกิจกรรมนิตี

หลักการจัดกิจกรรมนิตี

การจัดกิจกรรมนิตินั้นทั้งสถาบันการศึกษาและนิตีเองจะต้องมีความเข้าใจยอมรับในจุดมุ่งหมาย และหลักการของกิจกรรมนั้นร่วมกัน หากทั้งสองฝ่ายไม่ได้ทำความเข้าใจหรือตกลงในหลักการพื้นฐานร่วมกันแล้วการดำเนินงานกิจกรรมนิตีจะประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย การที่จะดำเนินไปสู่เป้าหมายตามต้องการได้ หลักการพื้นฐานเบื้องต้นของกิจกรรมนิตี

¹¹ Warren H. Held, "What are the Aims, Objectives, and Power of the Student Council ?" The Bulletin of the NASSP, XLII (April, 1958), 88-90.

¹² Franklin A. Miller and others, Planning Student Activities, (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1956), p. 13-20.

นั้ มิคเคิลตัน ¹³ (Middleton) ได้รวบรวมไว้เพื่อเป็นหลักคังคดไปนี้

1. นิสิตทุกคนมีส่วนเป็นสมาชิกของสถาบันการศึกษา
 2. การใ้ นิสิตมีส่วนร่วมและการเข้าร่วมในกิจกรรมใด ๆ ใ้ให้เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย
 3. กิจกรรมควรส่งเสริม นิสิตในคานการปรับตั้ทางสังคม
 4. โครงการกิจกรรมทุกโครงการต้องเป็นการสร้างเสริมโดยอาศัยพื้นฐานจากความ
ต้องการของนิสิต และของสถาบันเป็นหลักพิจารณา
 5. กิจกรรมต่าง ๆ ควรได้รับการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
อาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นผู้แนะนำ
 6. ค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนิสิต ควรใ้ น้อยที่สุดเท่าที่สามารจจะเป็นไปได้
 7. นิสิตและบุคคลากรที่จะทำงานด้วยกันกับกิจกรรมนิสิตต้อง เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น
 8. ผู้บริหารสถาบันควรมีอำนาจยับยั้งได้ แต่ไม่ควรใ้ใช้อำนาจนั้นบ่อย
 9. งานของอาจารย์ที่ปรึกษาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของงานครู
 10. เวลาที่จัดกิจกรรมไม่ควรใ้ นอกเวลาเรียน
 11. สถาบันการศึกษาและชุมชนจะต้องใ้ รับทราบเกี่ยวกับโครงการกิจกรรมต่าง ๆ
 12. ต้องถือว่ากิจกรรมนิสิตเป็นส่วนสำคัญเท่ากับงานคานอื่น ๆ ของสถาบัน
 13. กิจกรรมต่าง ๆ ควรมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมทางวิชาการ
 14. นิสิตควรใ้ ได้รับการแนะนำในการเข้าร่วมกิจกรรมใ้ ให้เหมาะสม
 15. กิจกรรมนิสิตต้องคานึงถึงนิสิตทุกคนใ้ มีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมนั้น
 16. กิจกรรมนิสิตควรส่งเสริมคานิยมที่ดี
- สำหรับ แอนเดอร์สัน และแวนไดค์ ¹⁴ (Anderson and Van Dyke) ได้เสนอแนวทาง

¹³W.E. Middleton (ed.) "Basic Principle of Extracurricular Activities," School Activities, XXXI, ' (April, 1960), 236 - 237.

¹⁴Lestes W. Anderson and Lauren A. Van Dyke, Secondary School Administration, (Boston : Houghton Mifflin 1963), pp. 252 - 253.

เพื่อการบริหารงานกิจกรรมนิสิตไว้ สรุปได้ดังนี้

1. โครงการกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะให้นิสิตมีส่วนร่วมนั้นควรมาจากความสนใจ
2. โครงการต่าง ๆ จะได้นำไปได้นั้น จะต้องอยู่ภายใต้กฎและนโยบายของทาง

สถาบัน

3. ควรจะต้องจัดหาอาจารย์อย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพเพื่อเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
4. นิสิตทุกคนควรจะต้องมีตัวแทนในการจัดกิจกรรมทั้งหลาย
5. โครงการที่จะให้นิสิตมีส่วนร่วมนั้น น่าจะต้องพัฒนาการไปอย่างช้า ๆ
6. โครงการใดจะมีความสำคัญมากน้อยก่อนหลัง ควรให้นิสิตมีส่วนร่วมในการวินิจฉัย
7. ผู้บริหารหรือหัวหน้าสถาบันการศึกษาควรมีอำนาจในการยับยั้งกิจกรรมที่เห็นว่าไม่

เหมาะสมได้

8. ควรมีหน่วยงานรับผิดชอบกิจกรรมนิสิตโดยเฉพาะ
9. การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การนิสิต กับนิสิตทั้งหลายและอาจารย์ควรจะเป็นไป

ได้ควยก็

10. ผู้แทนนิสิตที่ทำงานเพื่อส่วนรวม ควรมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม

บทบาทของสถาบันการศึกษา

ถึงแม้ว่ากิจกรรมนิสิตเป็นเรื่องของนิสิตโดยนิสิตและเพื่อนิสิตแต่ก็คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนั้น สถาบันการศึกษาจะต้องมีบทบาทเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างมากในเรื่องต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้การจัดกิจกรรมของนิสิตเป็นไปตามจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรจะต้องกำหนดนโยบายและกฎข้อบังคับในการดำเนินงานให้ชัดเจนและนิตินยอมรับ โบลแลนด์¹⁵ (Bloland) ได้เสนอแนะผู้บริหารมหาวิทยาลัยว่า ควรจะวางนโยบาย

¹⁵Paul A. Bloland, "Student Activities," in Asa S. Knowles (ed.)

Handbook of College and University Administration & Academic, (New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1970), pp. 177-178.

เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตในลักษณะต่อไปนี้

1. การใช้อาคารสถานที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเครื่องใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ว่าจะใช้ได้เพียงใด อย่างไร

2. การประกาศโฆษณา รวมถึงแผนภาพทั้งหลายว่าจะปิดหรือประกาศใดที่ไหน อย่างไร มีการควบคุมเพียงใด หรือไม่

3. การจัดทำและจำหน่ายแจกเอกสารต่าง ๆ ว่าจะมีขอบเขตจำกัดเพียงใด

4. กิจกรรมแต่ละประเภทจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากที่ใด มีระเบียบวิธีการอย่างไร

5. การอนุมัติกิจกรรม หมายถึงกิจกรรมแต่ละประเภทที่มหาวิทยาลัยยอมให้จัดและมหาวิทยาลัยมีส่วนควบคุมได้

อาจารย์ที่ปรึกษา

บุคคลที่จะมีบทบาทมากที่สุดในการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตในหน้าที่เป็นตัวแทนของสถาบันการศึกษาได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิต อาจารย์ที่ปรึกษานี้มีความสำคัญและมีความจำเป็นอยู่มาก ในการที่จะทำให้การดำเนินงานของนิสิตเป็นไปในแนวทางและวิธีการที่เหมาะสม แม้แต่ในสหรัฐอเมริกาซึ่งถือว่าเป็นประเทศที่ให้สิทธิเสรีภาพอย่างกว้างขวางแก่นิสิต ก็ยังมีอาจารย์ที่ปรึกษาในกิจกรรมนิสิต งานวิจัยที่น่าสนใจของเอลเลียต¹⁶ (Elliot) ซึ่งศึกษาถึงวิธีการที่มหาวิทยาลัยใช้ในการดำเนินงานเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาขององค์การนิสิต เขาเลือกมหาวิทยาลัย 8 แห่ง ในรัฐมิชิแกน เป็นกลุ่มตัวอย่างหาข้อมูล ผลจากการศึกษานี้มีสิ่งที่ควรกล่าวถึงคือ

1. ในจำนวนมหาวิทยาลัยทั้ง 8 แห่งนี้ มีอยู่ 7 แห่งซึ่งกำหนดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาขององค์การนิสิต

¹⁶Charles Stewart Elliot, "Student Organization Advisors in Higher Education : Current Trends and Practices at Selected Institution in Michigan," Unpublished Doctoral Dissertation. Michigan State University, 1972 (Cited in Dissertation Abstracts) Vol. 3, p. 6113-A

2. ในมหาวิทยาลัยที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาของคณาจารย์ 7 แห่งนี้มีอยู่แห่งเดียวที่มีมหาวิทยาลัย
แต่งตั้ง นอกนั้นนิสิตเป็นผู้เลือกอาจารย์ที่ปรึกษาเอาเอง โดยความเห็นชอบของมหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตนี้ ไม่ได้มีการฝึกเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเอาเอง โดยเฉพาะ
เมื่อมีความจำเป็นผู้บริหารอาจจะต้องเป็นผู้สรรหาเสียเอง

งานวิจัยที่นำพิจารณาเกี่ยวกับความเห็นของนิสิตต่ออำนาจของมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อการ
ดำเนินงานกิจกรรมนิสิต ได้แก่ งานของ ซอเรนเซนและคณะ¹⁷ (Sorensen and Others)
ซึ่งได้ศึกษาความเห็นของนิสิตในมหาวิทยาลัย 2 แห่ง เพื่อต้องการจะทราบว่าบุคคลกลุ่มใดใน
มหาวิทยาลัยมีอิทธิพลต่อการวางนโยบายและควบคุมการดำเนินงานกิจกรรมนิสิต ผลการวิจัย
ปรากฏว่าในส่วนที่เกี่ยวกับผู้บริหารนั้น นิสิตมหาวิทยาลัยทั้งสองมีความเห็นต่างกันไปคือ
มหาวิทยาลัยหนึ่งนิสิตเห็นว่าผู้บริหารมีอิทธิพลมากกว่าที่เขาคิดว่าควรจะเป็น ส่วนอีกมหาวิทยาลัย
หนึ่งนั้นนิสิตเห็นว่าผู้บริหารมีอิทธิพลน้อยกว่าที่เขาควรจะเป็น อย่างไรก็ตามนิสิตทั้งสองมหาวิทยาลัย
เห็นพ้องกันว่า กลุ่มอาจารย์และกลุ่มนิสิตเอง มีอิทธิพลต่อการวางนโยบายและการดำเนินงาน
กิจกรรมนิสิตน้อยกว่าที่ควรจะเป็น จึงอาจกล่าวได้ว่า นิสิตต้องการได้อาจารย์ซึ่งไม่ใช่ผู้บริหาร
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตและกลุ่มนิสิตมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเขามากขึ้น

เนื่องจากบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา มีความสำคัญอย่างมากในการแนะองค์การนิสิต
ให้ดำเนินงานไปในแนวทางที่พึงประสงค์ และเป็นประโยชน์แก่นิสิตในแง่ของการเสริมสร้าง
ความสมบูรณ์ของหลักสูตรปกติ ดังนั้น วิลเลียม¹⁸ (William) จึงได้เสนอลักษณะอาจารย์
ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตที่พึงประสงค์ไว้ดังต่อไปนี้

1. จะต้องมีคามกระตือรือร้น มีความสนใจอย่างแท้จริง และต้องเต็มใจจะสละเวลา

¹⁷Peter F. Sorensen, and Others, "Students Perceptions of University
Porver Structure," Journal of Educational Research, LXVI (January, 1973),
pp. 195 - 199.

¹⁸F. Neil William, "The Student Activities Sponsor," School
Activities, XXXIX (April, 1968), pp. 3 - 4.

และกำลังงาน เพื่อช่วยงานกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ

2. จะต้องรู้ว่า องค์การนิสิต ชุมนุมต่าง ๆ สามารถจะส่งเสริมประสบการณ์ทางการศึกษาของนิสิตอย่างกว้างขวาง
3. จะต้องรู้ในสาขาวิชาที่จะทำงานในชุมนุมวิชาการอย่างแท้จริง
4. จะต้องมีความสนใจในตัวนิสิตเป็นรายบุคคลให้มากที่สุด
5. จะต้องระลึกถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานกิจกรรมนิสิต เป็นคนๆ หนึ่ง ค่าใช้จ่าย, เวลา, การมีส่วนร่วม ฯลฯ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป อาจารย์ที่ปรึกษา ควรจะเป็นคนที่มีความรู้ในงานสาขา สนใจที่จะทำหน้าที่นี้ มุ่งที่จะเห็นผลประโยชน์ที่เกิดจากกิจกรรมที่นิสิตได้ร่วมกันปฏิบัติส่วนสำคัญที่สุดก็คือ ต้องพยายามเข้าใจในตัวนิสิตเป็นอย่างดี

องค์การดำเนินงาน

สถาบันระดับอุดมศึกษาทุกแห่งจะต้องมีการบริการนิสิต และส่วนหนึ่งจะเป็นงานด้านกิจกรรมนิสิต การจัดการกิจการบริหารของมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาก็จะมีรายงานด้านกิจกรรมนิสิตอยู่ด้วยเสมอ ส่วนผู้รับผิดชอบจะเป็นระดับไหนนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะงานของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งว่ามีขอบเขตกว้างขวางเพียงไร ระดับมหาวิทยาลัยใหญ่จะมีรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนิสิต รับผิดชอบงานโดยตรงซึ่งจะทำหน้าที่เสนอนโยบาย และร่วมมือรวมทั้งการบริหารทั่วไป เกี่ยวกับงานกิจกรรมนิสิตทั้งหมด รวมทั้งวิจัยกิจกรรมนิสิต องค์การนิสิต ลีวส์ติกการนิสิต และอื่น ๆ ¹⁹

สำหรับอุดมศึกษาในประเทศไทย ไม่ว่าจะ เป็นมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยก็เห็นความสำคัญของกิจกรรมนิสิตด้วยกันทุกแห่ง ในการจัดการกิจการบริหาร ก็ได้พิจารณาให้มี สายงานรับผิดชอบงานกิจกรรมนิสิตด้วยกันทั้งนั้น โดยอาจมีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางแห่งก็เอางานกิจการนิสิตไว้กับสำนักงานอธิการบดี

¹⁹James A. Morris, "Organization for Administration of Four Years Colleges and Universities," in Isa S. Knowles (ed.) Handbook of College and University Administration : General, (New York : Mc Graw-Hill Book, 1970),

เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งมีหน้าที่ทั้งการปกครองควบคุมสโมสร จัดกีฬาและสันตนาการ ให้บริการด้านสุขภาพ จัดหอพัก จัดทุน ส่งเคราะห์นักศึกษา จัดสวัสดิการ และกิจกรรมอื่น ๆ ของนิสิต²⁰

องค์การดำเนินงานกิจกรรมนิสิตในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย ทั้งหมดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันอยู่มาก คือ มีสโมสรนิสิต หรือองค์การนิสิตของมหาวิทยาลัยหรือของวิทยาลัย เป็นองค์การการบริหารงาน เช่น สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานดังนี้²¹

1. ส่งเสริมความสามัคคี และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนิสิต
2. ฝึกฝนนิสิตให้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรซึ่งไม่ขัดกับการศึกษาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

3. ฝึกฝนให้นิสิตรู้จักความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และในการปกครองตนเอง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็มีองค์การนิสิตมหาวิทยาลัย เป็นสถาบันศูนย์กลางสูงสุดที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของนิสิตในคณาบริหาร และคณาปกครองนิสิตเป็นตัวแทนติดต่อกับองค์การหรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และเป็นองค์การที่ฝึกให้นิสิตได้มีความรู้ คณาบริหาร และคณาปกครองของนิสิตโดยนิสิต และเพื่อนนิสิต²²

เป็นที่น่าสนใจว่าในปัจจุบัน ได้มีการเคลื่อนไหวในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวคือได้มีการจัดตั้งสภาผู้แทนนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์²³

006331

²⁰ Chiangmai University, Bulletin 1973-74, p. 23 (Mimeographed)

²¹ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยสโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2510, หน้า 1 (อัครสำเนา)

²² มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คู่มือนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2516 - 2517 (สำนักส่งเสริมและฝึกอบรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2516), หน้า 224

²³ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เรื่องธรรมนูญการปกครองนิสิตชั้นปริญญามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช 2516 (อัครสำเนา)

และสถานีสันทนาการมหาวิทยาลัย²⁴ ขึ้นในปี 2516 นี้เอง โดยผู้อำนวยการและหน้าที่ในการควบคุม พิจารณา เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการภายใต้การดำเนินงานของฝ่ายบริหารขององค์การและสโมสรนันทนาการ ทั้งนี้เป็นลักษณะที่มุ่งให้มีการควบคุมการดำเนินงานการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยนิติตตามหลักประชาธิปไตยมากขึ้นด้วย

การเงิน

การดำเนินงานกิจกรรมนันทนาการนั้น สิ่งที่สำคัญมากประการหนึ่งได้แก่เรื่องค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เรื่องที่สมควรพิจารณเป็นพิเศษ ได้แก่ เรื่องการจัดหาเงินเพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมต่าง ๆ และเรื่องของระเบียบการใช้จ่ายเงินเพื่อกิจกรรมที่มีระบบที่จัดการดำเนินงานเกี่ยวกับการเงิน เพื่อกิจกรรมนันทนาการนี้ มีหลักการที่ต้องคำนึงถึง 4 ประการคือ

1. ควรเป็นการฝึกให้สมาชิกเข้าใจระบบและวิธีการ การใช้จ่ายเงินและให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบ
2. ควรให้เป็นการใช้จ่ายอย่างฉลาดและประหยัด
3. ผู้บริหารควรสามารถตรวจสอบฐานะทางการเงินของกิจกรรมนันทนาการได้ตลอดเวลา
4. มีระบบระเบียบที่ถูกต้องในแง่ของกฎหมาย ระเบียบราชการต่าง ๆ รายได้เพื่อจะมาใช้จ่ายในกิจกรรมนันทนาการนั้น แมคคาวน²⁵ (Mc Kown) ได้อภิปรายไว้ถึง 28 ชนิด ซึ่งอาจสรุปได้เป็นประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. เงินเก็บจากนิติต
2. เงินที่มีผู้บริจาคให้
3. เงินค่าธรรมเนียมและค่าบริการต่าง ๆ
4. การจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อหาทุน

²⁴จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถานีสันทนาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (หน่วยผลิตเอกสารมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 3.

²⁵Harry C. Mc Kown, Extracurricular Activities, (New York : The Macmillan Company, 1962), p. 574.

5. เงินอุดหนุนจากรัฐเป็นเงินงบประมาณ

การใช้จ่ายเงินในกิจกรรมต่าง ๆ ของนิสิต ส่วนใหญ่จะมีการควบคุมโดยสถาบันการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา การควบคุมโดยสถาบันอาจทำได้ 3 วิธีคือ ควบคุมโดยสำนักงานบริหารของสถาบันการศึกษา ควบคุมโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาและควบคุมโดยธนาคารของสถาบันนั่นเอง ถ้ามีอยู่²⁶ โดยปกติก็จะมีการจัดหางบประมาณด้านกิจกรรมนิสิตไว้ โดยพิจารณาจากแผนงานต่าง ๆ ที่มีอยู่ทั้งหมดแล้วจัดสรรงบประมาณจำแนกไว้ตามความเหมาะสม

การประเมินผล

องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนั้นได้แก่การประเมินผล จุดมุ่งหมายของการประเมินผลกิจกรรมนิสิตก็เพื่อจะได้ทราบถึงสิ่งที่ได้ดำเนินการไปนั้นว่าได้ผลมากน้อยเพียงไร ยิ่งกว่านั้นการประเมินผลกิจกรรมนิสิตนี้จะต้องแสดงถึงข้อดีและข้อเสียของกิจกรรมแต่ละประเภท ให้ทราบถึงสาเหตุของข้อบกพร่องด้วย ก็จะเป็นประโยชน์มาก เพราะจุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลก็เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงโครงการกิจกรรมนิสิตให้มีคุณภาพดีขึ้น สามารถแกจุดอ่อน ข้อบกพร่องของสิ่งที่ได้กระทำมาได้ถูกต้อง

มิลเลอร์ และคณะ²⁷ (Miller and Others) เสนอหลักการประเมินผลกิจกรรมนิสิตที่สำคัญ 8 ประการคือ

1. การประเมินผลกิจกรรมนิสิตเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลงานของโรงเรียน ในด้านคุณภาพการเรียนการสอนด้วย
2. จะต้องประเมินองค์ประกอบทุกเรื่อง ของกิจกรรมนิสิต
3. บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จะต้องมีส่วนร่วมในการประเมิน
4. การประเมินผลจะต้องใช้วิธีการหลาย ๆ อย่าง ทั้งที่เป็นแบบแผนและไม่เป็นแบบแผน

²⁶Robert W. Frederick, Op. cit. p. 184-185.

²⁷Franklin A. Miller and Others, Op. cit., p. 594-605.

5. การประเมินผลจะต้องให้เป็นปรนัยมากที่สุด

6. ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลจะต้องนำมาจัดและวิเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุป และจัดทำข้อเสนอแนะ

7. ผลการประเมินจะต้องเก็บรักษา และนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงงานกิจกรรมนิสิตให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

8. การประเมินผลกิจกรรมนิสิตเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่จะต้องกระทำอยู่ตลอดเวลาเป็นระยะ ๆ มิใช่ทำเพียงครั้งเดียวเมื่อสิ้นปีการศึกษา

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีการที่จะใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลกิจกรรมนิสิตนั้น อาจทำได้หลายวิธี สำหรับการประเมินผลที่เป็นแบบแผนก็อาจใช้วิธีต่าง ๆ ได้แก่ การโ้แบบสอบถาม การเยี่ยมโดยคณะกรรมการ การศึกษาวิจัย เป็นต้น สำหรับวิธีที่ไม่เป็นแบบแผน ได้แก่ การอภิปรายในห้องเรียน การอภิปรายในสภาโรงเรียน การอภิปรายโดยคณะครู การรับฟังความคิดเห็นของครูและนักเรียน ในโอกาสต่าง ๆ การเยี่ยมเยียนระหว่างโรงเรียน การสังเกตปฏิบัติการจากนักเรียน เป็นต้น

บุคคลที่ควรมีส่วนในการประเมินผลกิจกรรมนิสิตนั้น แมคคานัน²⁸ (Mc Kown) ได้สรุปว่าควรมีบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้คือ ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา นิสิตผู้ร่วมกิจกรรมศิษย์เก่า ผู้ปกครอง และผู้มีความสามารถคนอื่น ๆ

ประเภทของกิจกรรมนิสิต

บรรดากิจกรรมนิสิตที่จัดในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ นั้น พราคาส²⁹ (Prakash) ได้แยกออกเป็นประเภทต่าง ๆ เหล่านี้คือ

1. กิจกรรมทางคานสงเสริม การติดต่อสื่อสารเช่น การจัดการปาฐกถา การอภิปราย การโต้วาที เป็นต้น

²⁸Harry C. Mc Kown, Op. cit., p. 635 - 637.

²⁹V. Prakash, Op. cit., p. 113 - 117.

2. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการแสดง ได้แก่ การแสดงละคร คนตรี ฯลฯ
 3. กิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ เป็นกิจกรรมประเภทงานรื่นเริง เช่นว่า การจัดทัศนาวจร ฯลฯ
 4. การกีฬาและกรีฑา เป็นกิจกรรมที่นับว่ามีอยู่มากที่สุด
 5. ชุมนุมทางวิชาการต่าง ๆ เช่น ชุมนุมวิทยาศาสตร์ ชุมนุมภาษาอังกฤษ ชุมนุมสังคมศึกษา ฯลฯ
 6. กิจกรรมค่านิยมสงเคราะห์ ได้แก่ การช่วยเหลือชุมชน การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากประสพภัยต่าง ๆ
 7. โครงการระหว่างมหาวิทยาลัย
 8. โครงการช่วยเหลือพิเศษต่าง ๆ
- เรื่องเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมนิสิตนี้ พันส์ หันนาคินทร์³⁰ แบ่งประเภทของกิจกรรมนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษาดังนี้คือ
1. กิจกรรมที่ส่งเสริมการสังคม การสันทนากการ
 2. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมให้นิสิตรู้จักปกครองตนเอง
 3. กิจกรรมเกี่ยวกับการจัดตั้งชุมนุม
 4. กิจกรรมเกี่ยวกับการพิมพ์
 5. การกีฬาและกรีฑาอาจเป็นทั้งการแข่งขันภายใน และการแข่งขันระหว่างสถาบัน
 6. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการคนตรี การละคร และการพูดในที่สาธารณะของนิสิต
- ถ้ากล่าวมาแล้วว่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา มีองค์การนิสิตเป็นองค์การบริหารเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต การดำเนินงานแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ
1. งานส่วนกลาง ได้แก่ งานที่เกี่ยวข้องกับนิสิตส่วนใหญ่ งานธุรการและงานติดต่อบริการงานอยู่ในความรับผิดชอบของ นายก, อุปนายก, เภรัญญิก, ประสาสัมพันธ, สวัสดิการ,

³⁰ พันส์ หันนาคินทร์ "ข้อเสนอแนะในการบริหารงานของสถาบันผลิตครู" วิทยานิพนธ์เพื่อเลื่อนชั้นเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน, 2511, หน้า 83 - 86.

ปฏิคม, แสง-เสียง, ศิลปกรรม, สารานุกรม, ช่างภาพ

2. งานชุมนุมได้แก่ งานที่ปฏิบัติให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของชุมนุมนั้น แบ่งออกเป็น

- 2.1 ชุมนุมกีฬา
- 2.2 ชุมนุมดนตรีไทย
- 2.3 ชุมนุมดนตรีสากล
- 2.4 ชุมนุมละคร
- 2.5 ชุมนุมปาฐกถา และโต้วาที
- 2.6 ชุมนุมวิทยาศาสตร์
- 2.7 ชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมไทย
- 2.8 ชุมนุมภาษาอังกฤษ
- 2.9 ชุมนุมสังคมศาสตร์
- 2.10 ชุมนุมอาสาพัฒนา³¹

ประเภทและชนิดของการจัดกิจกรรมนิสิตนั้น ไม่มีแบบฉบับที่ตายตัวเปลี่ยนแปลงไปตาม
 แก่นลักษณะของมหาวิทยาลัย ซึ่งงานวิจัยของ วิลเลียมสัน และเซนเดอ์³² (Williamson
 and Zandra) ได้ยืนยันความจริงข้อนี้และกล่าวว่ากิจกรรมนิสิตนั้นตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของวัฒน-
 ธรรมซึ่งแตกต่างกันไปแต่ละท้องถิ่น แต่ผู้วิจัยก็พยายามที่จะหาเกณฑ์เฉลี่ยถึงจุดมุ่งหมายและกระ-
 บวนการของการจัดกิจกรรมในวิทยาลัยวิชาการศึกษา ภายใต้อิทธิพลของสังคมปัจจุบัน ซึ่งพอจะ
 สรุปได้ว่า กิจกรรมที่จัดอยู่ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ กิจกรรม
 ทางด้านวิชาการ กิจกรรมทางความสัมพันธ์ และการจัดกิจกรรมทางด้านการบริการชุมชน

การดำเนินงานการจัดกิจกรรมนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษา

วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต ไว้ในคำสั่ง

³¹ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, ระเบียบของกการนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2514,
 (อีกสำเนา) หน้า 1

³² E. G. Williamson and Donald Zandra, "Student Organization and
 Activities: College and University," Encyclopedia of Educational Research,
 (1969), 1315

ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา เรื่องวินัยขององค์การนิสิต ชุมนุม สโมสร กรรมการ และหน่วยงานต่าง ๆ ของนิสิต และนักศึกษาตั้ง³³

เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุร้าย หรือเกิดความเสื่อมชื่อเสียงโดยประการใดแก่วิทยาลัย อาจารย์ และนิสิตนักศึกษาของวิทยาลัยนี้ อันเป็นการสืบเนื่องจากการกระทำใด ๆ ขององค์การนิสิต ชุมนุม สโมสร กรรมการ และหน่วยงานต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา กำหนดข้อปฏิบัติไว้ดังต่อไปนี้

1. องค์การนิสิต ชุมนุม สโมสร กรรมการ และหน่วยงานต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา จะต้องมิมีบรรยเวกษ์ หรืออาจารย์ผู้ควบคุม หรือเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเป็นผู้ควบคุมปรึกษาและแนะนำ จึงจะตั้งขึ้นได้

2. อธิการเป็นผู้อนุมัติให้ตั้งองค์การนิสิต ชุมนุม สโมสร กรรมการ และหน่วยงานต่าง ๆ ของนิสิต นักศึกษา

3. ถ้าองค์การนิสิต ชุมนุม สโมสร กรรมการ และหน่วยงานต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษา ประสงค์จะติดต่อสัมพันธ์กับองค์การอื่น นอกวิทยาลัยวิชาการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัย, วิทยาลัย, องค์การ, ชุมนุม, สโมสร, กรรมการ หรือ หน่วยงานต่าง ๆ จะต้องปรึกษากับบรรยเวกษ์ หรือ อาจารย์ผู้ควบคุม และจะต้องได้รับอนุมัติจากอธิการเสียก่อนจึงจะกระทำได้

4. ในการประชุมทุกชนิดขององค์การนิสิต ชุมนุม สโมสร กรรมการ และ หน่วยงานต่าง ๆ ของนิสิต นักศึกษา ให้บรรยเวกษ์ อาจารย์ผู้ควบคุม หรือ เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยแล้วแต่กรณี เข้าร่วมประชุมเพื่อช่วยแนะนำให้คำปรึกษาและช่วยเหลือทุกครั้ง เพื่อให้การปฏิบัติทุกอย่างได้เป็นไปตามแนวของศีลธรรม วัฒนธรรม นโยบายของวิทยาลัยวิชาการศึกษา และถูกต้องตามกฎหมายบ้านเมือง

³³วิทยาลัยวิชาการศึกษา, เรื่องเดิม, หน้า 107.

สรุปการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต ของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา
 นิสิตเป็นองค์การการบริหาร โดยมีบรรยวเษ ทำหน้าที่ควบคุมดูแลรับผิดชอบ ในองค์การนิสิต
 ประกอบด้วยนายกององค์การนิสิต เป็นหัวหน้า กรรมการแผนก หรือประธานชุมนุม เป็นกรรมการ
 ร่วมบริหารงานขององค์การนิสิต แต่ละชุมนุมหรือแผนกจะมีอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา
 คนหนึ่ง อาจจะทำหน้าที่หลายแผนกก็ได้ การอนุมัติจัดตั้งถอดถอนการดำเนินกิจกรรมใด ๆ
 ต้องได้รับอนุมัติจากอธิการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ชุมนุมทุก ๆ ชุมนุมจะทำการบริหารงานภาย
 ใต้การนิเทศของอาจารย์ที่ปรึกษา และให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของวิทยาลัยที่กำหนดขอบเขต
 ไว้เท่านั้น สำหรับกรรมการองค์การนิสิตให้นิสิตเป็นผู้เลือก ส่วนกรรมการชุมนุม สมาชิกใน
 ชุมนุมนั้น ๆ เป็นผู้เลือก และให้ประธานชุมนุมเป็นกรรมการองค์การนิสิตด้วย คณะกรรมการ
 องค์การนิสิตต้องเสนอให้อธิการลงนามแต่งตั้ง

ปัญหาการจัดกิจกรรมนิสิต

การบริการค่านกิจกรรมนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาทั้งหมดนั้น ยังไม่มีผู้ศึกษาถึง
 ปัญหาและความต้องการของนิสิต วันเพ็ญ ชีรสวัสดิ์³⁴ ได้วิจัยความคิดเห็นและความต้องการ
 ของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนปีการศึกษา 2510 เกี่ยวกับการบริการของวิทยาลัย
 ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการค่านกิจกรรมนิสิตนั้น สรุป นิสิตส่วนมากมีความรู้สึกไม่พอใจในการจัด
 กิจกรรมต่าง ๆ รู้สึกว่ากิจกรรมทำให้เสียเวลาเรียน นิสิตส่วนมากได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับ
 ระเบียบแบบแผนของการจัดกิจกรรมไม่ชัดเจนพอ มีนิสิตส่วนน้อยที่เห็นว่ากิจกรรมที่จัดให้ประโยชน์
 ทางด้านสติปัญญาและการอยู่ร่วมกันอย่างประชาธิปไตย

³⁴วันเพ็ญ ชีรสวัสดิ์, "ความคิดเห็นและความต้องการของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา
 บางแสน ปีการศึกษา 2510" ปรวิญญาพันธมหาบัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา 2512,
 หน้า 43 (อัครสำเนา)

จอห์นสตัน³⁵ (Johnston) ได้ชี้แจงให้เห็นข้อบกพร่องในการบริหารกิจกรรมนิสิต ซึ่งทำให้กิจกรรมนิสิตไม่บรรลุตามความมุ่งหมายเท่าที่ควร สรุปได้ดังนี้

1. สถานับรับโครงการกิจกรรมต่าง ๆ โดยที่อาจารย์และนิสิตยังไม่เข้าใจหน้าที่อย่างแท้จริง
2. สถานับยังไม่แน่ใจในวิธีทางประชาธิปไตย ขาดความเชื่อในความสามารถของนิสิต ในการวางแผน การตัดสินใจ และความรับผิดชอบ
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนิสิต มีขอบเขตจำกัดมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีกฎระเบียบที่ไม่เปิดโอกาสทั่วไป
4. กิจกรรมต่าง ๆ เป็นเรื่องการแข่งขันมากเกินไป
5. กิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตรเลย
6. ขาดการประเมินผลในแง่ความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายพื้นฐาน
7. สถานับฝึกหัดครูไม่มีการเตรียมครูใหม่ ในการจะไปรับผิดชอบกิจกรรมนิสิตที่เหมาะสม
8. อาจารย์ที่รับผิดชอบ ไม่ได้รับความสนใจในการพิจารณาเรื่องชั่วโมงการทำงาน สำหรับในส่วนที่เป็นเหตุให้นิสิตไม่สามารถร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้ นั้น เฟรดเดอริก³⁶

(Frederick) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุได้ดังนี้คือ

1. เวลาที่จัดกิจกรรมนิสิตไม่ว่าง
2. นิสิตต้องทำงานหารายได้

³⁵Edgar G. Johnston, "Critical Problems in the Administration of Student Activities," National Association of Secondary School Principle XXXVI (February 1952), 3 - 12.

³⁶Robert W. Frederick, Op. cit., p. 108.

3. นิสิตต้องทำงานที่มาน
4. สถานที่พักอยู่ไกลสถานศึกษา การไปมาไม่สะดวก
5. การคมนาคมไม่สะดวก
6. ไม่สามารถจ่ายค่ากิจกรรมนั้น ๆ ได้
7. เป็นคนเก็บตัว ซื่อาย
8. ผู้ปกครองไม่สนับสนุน
9. ความขัดแย้งในเชื้อชาติ ศาสนา

ฮาร์ต เนตต์³⁷ (Hartnett) ได้ทำการทดลองเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตและพบว่าไม่มี ความสัมพันธ์กันเลยระหว่าง การเข้าร่วมในกิจกรรมกับความสามารถทางการเรียนรู้ของนิสิต ซึ่งหมายความว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมิได้ทำให้ผลการเรียนเปลี่ยนแปลง เพิ่มหรือ ลดไปจากความสามารถปกติ แคน แลน ดาห์³⁸ (Landahl) มีแนวคิดว่ากิจกรรมนิตนั้นเป็น สิ่งจำเป็นยิ่งในการส่งเสริมโครงการทางด้านวิชาการ ทั้งนี้ได้หมายถึง การละทิ้งกิจกรรมทาง สังคม

กล่าวโดยสรุปแล้ว การจัดกิจกรรมนิตควรจะมีบรรลุดังเป้าหมายตามต้องการได้ ถ้านิสิตเข้าใจจุดมุ่งหมาย และการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักการ และสภาพ ของสถานนั้น ๆ

³⁷Rodney T. Hartnett, "Involuenient in Extracurricular Activities as a Factor In Academic Performance," Journal of College Student Personnel, 6 : 272-274, 1965.

³⁸Charls Landahl, "Toward Campus Enrichment" Journal of Association of Deans Administration Student Affairs 4 29-31; 1966.

สรุป

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่า กิจกรรมนิสิตมีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนให้สมบูรณ์มากที่สุด เพราะกิจกรรมนิสิตส่งเสริมพัฒนาการทางกาย อารมณ์ สังคม และปัญญา มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตในสังคมต่อไป การเรียน การสอน การค้นคว้า ทดลอง และการวิจัย จะสามารถสนองจุดมุ่งหมายใหญ่ของการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้อย่างสมบูรณ์

กิจกรรมนิสิตมีบทบาทและหน้าที่ที่จะทำให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับตัวนิสิตเอง ส่งเสริมการเรียนการสอนและหลักสูตร ทำให้การบริหารงานของสถาบันมีประสิทธิภาพขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมด้วย

ในฐานะที่กิจกรรมนิสิตเป็นงานสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันจึงต้องมีบทบาทในการวางนโยบายและให้การสนับสนุนอย่างเหมาะสม การจัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้ความสามารถและการร่วมมือจากนิสิตเอง เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตให้มีประสิทธิภาพ

กิจกรรมนิสิตนั้นอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมทางกีฬาและสันทนาการ และกิจกรรมทางบริการชุมชน

การดำเนินงานของกิจกรรมนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษาจะมีองค์การนิสิตเป็นหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง โดยมีอาจารย์บรรยเวกษ์เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำการดำเนินงานก็ต้องอาศัยขั้นตอนการบริหารงานโดยทั่วไป อย่างไรก็ตามอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตก็ยังมีอยู่อีกมากที่อาจทำให้การดำเนินงานกิจกรรมนิสิตไม่ได้ผลตามที่พึงปรารถนา ซึ่งสมควรได้รับการศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเกี่ยวกับความเห็นของนิสิตชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อจุดประสงค์ กระบวนการ และความเห็นโดยสรุป ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ส่วนวิธีการดำเนินการวิจัยจะนำมากล่าวโดยละเอียดในบทที่ 3 ต่อไป